

Ferdinand Ďurčanský byl přítom pod dohledem německých bezpečnostních složek na Slovensku. Agent „A Mann 16“ (jednalo se o osobu z okruhu Ďurčanského známých) ve svém hlášení konstatoval, že asi tři týdny před vypuknutím povstání navštívil jmenovaný činitel společně se zástupcem slovenského ministerstva zahraničí Štefanem Polyakem generálního guvernéra Národní banky Imricha Karvaše, aby dal souhlas k tomu, že celé nepohyblivé jmění obou výše uvedených činitelů a HSLS bylo prodáno Slovenskému státu. Ten však neměl kupní sumu vyplatit ve slovenských korunách, nýbrž ve švýcarských francích. Cílem transakce bylo, aby Ďurčanský a Polyak pro všechny eventuality měli jisté jmění ve Švýcarsku, přičemž Slovenská republika při případných budoucích jednáních o mír, by koupila nemovitě jmění HSLS. Všechny obnosy měly být transferovány do Švýcarska a zde deponovány. Generální guvernér na navrhované řešení nepřistoupil. Oba činitelé po vypuknutí povstání (Imrich Karvaš byl zatčen a nacházel se ve vazbě SD v Brně) se s obdobným návrhem obrátili i na devizového ředitele Virsika a generálního ředitele Národní banky Karola Mederlyho. Prvně jmenovanému činiteli přítom oznámili, že Mederly na jejich nátlak nastoupí na místo generálního guvernéra Národní banky, aby měl oprávnění ke schválení jimi navrhovaného prodeje nemovitěho jmění HSLS proti výměně za švýcarské franky s tím, že poté může z funkce odstoupit. Virsik mezitím informoval Karola Mederlyho o způsobu jeho jmenování do funkce generálního guvernéra Národní banky. Oba funkcionáři Národní banky navrhované řešení odmítli. Agent byl přesvědčen, že o možnosti navrhovaného prodeje nemovitěho jmění HSLS muselo vědět nejméně užší presidium strany, které by s tím muselo vyslovit souhlas. Vzhledem k tomu, že prezident Jozef Tiso náleží k užšímu presidiu, je potřebné zjistit, zda je o celé záležitosti informován. Agent navrhl, aby v zájmu přezkoušení objektivnosti jeho sdělení bylo prozatím upuštěno od vyšetřování Karvaše, který byl vězněn v Brně a aby u dalších dvou zainteresovaných funkcionářů Národní banky bylo prozatím upuštěno od policejního výslechu.³⁰

Mladá luďácká generace ve své činnosti nezůstala pouze u naléhavých

---

veřejného pořádku a bezpečnosti. Za další prostředek směřující k upevnění rozkládajícího se režimu, lze považovat zákon o HSLS inspirovaný mladou lúďákya a odhlasovaný Sněmem Slovenské republiky 23. října 1944.

³⁰ Německé bezpečnostní orgány rozhodly o zorganizování „nenápadné“ schůzky Virsika se zpravodajským referentem, který mu měl sdělit Němcům doposud známá fakta s cílem získat od něj další podrobnosti. Až teprve poté měl následovat podrobný výslech Imricha Karvaše. (ABS Praha, f. RNBS, č. j. 135 – 3 – 3).